

— வீரமயம்.

திருக்கிற்றம்பலம்.

திருக்கலாய பரம்பரை பூர்ணமேய்கண்ட சந்தானத்து
நிகமாகம சித்தாந்த சைவ சமயாசாரிய பீடமாய்
விளக்கானின்ற

 திருவாவடுதுறை ஆதின
நஞ்சர்த்தியாகிய

॥ ஸ்ரீ நமச்சிவாயமூர்த்தி ॥

நான்மணிமாலை

ஷீ கருமூர்த்திக்குப்பிடி கக-வது கருமூர்த்தியாக
ஏழுங்கருளியிருக்கும்
பூர்ணலூப்பு வைத்தியலிங்கதேசிக மகாசங்நிதானமவர்கள்
கட்டளையிட்டருளியவன்னம்

“சித்தாந்த சைவப் பிரசாரகர்”
திரிசிரபுரம் உறையூர்

தே. பேரியசாமிப்பிள்ளையவர்களால்
இயற்றி வெளியிடப்பெற்றது

கட்டளை 34779

672

m & Co., Dodson Press, Trichy.—1927.

— சிவமயம் —

திருக்கைலாய பரம்பரை பூர்மேய்கண்ட சந்தானத்து
நிகமாகம சித்தாந்த சைவ சமயாபாரப்பிடிமாய்
விளக்காறின்ற

திருவாவடுதுறை ஆதீன குருமூரத்தியாகிய
ஸ்ரீ நமச்சிவாயமுர்த்தி

நான்மணிமாலை.

ஓடி தநுமூர்த்திக்குப்பெளி ககூவது தநுமூர்த்தியாக
எழுங்கருளியிருக்கும்

ஸ்ரீலஸ்ரீ வைத்தியலின்க தேசிக
மகா சந்நிதானம் அவர்கள்
ஸ்ட்டளையிட்டருளியவண்ணம்

ஃ

திரிசிரபுரம், உறையூர் சைவ சித்தாந்த சபைத் தலைத்காரியும்,
ஸ்ரீ மீனுட்சி சுந்தர வித்தியாசாலைத் தலைவரும்,

த. தா. லாலாப்பேட்டைச் சித்தாந்த ஞானப்பிரகாச
சபைத் தலைவரும்,
பூவாஞர், திருவாஜைக்கா, சைவசித்தாந்த சுங்கங்களின்
உபாக்கிராசனுதிபதியும்,

சேள்ளை சைவ சித்தாந்த மகாசமாஜத்தின் அத்தியகாஷநும் ஆகிய
“சித்தாந்த சைவப் பிரசாரகர்”

திரிசிரபுரம் உறையூர்

தே. பெரியசாமி பிள்ளையவர்களால்
இயற்றி வெளியிடப்பெற்றது.

K. V. AL. M.
RAMANATHAN CHETTIAR,
“MUTHIAH VILAS”
KOTTAIYUR. (RAMNAAD DT.)

34779

சிவாமயம்.

யாழ்ப்பாணம்

ஸ்ரீலக்ஷ்மி சுவாமிநாத பண்டிதரவர்கள்.

வடக்கையான் சிவஞான போதத்தை வண்டமிழில்
வாய்ப்பச் செய்து

திடமுறைல் வார்த்திகமாம் பொழிப்புரையுங் தெரித்
கண்ட தேவன் [தருண்மெய்
குடமுனியும் போற்றவருங் குருமாரின் வருமாதி
குருகோ முத்தித்
தடங்கரத் திறைநமச்சி வாயகுரு தாட்கன்பு
தழைப்ப மாதோ.

சொல்லனியும் பொருளனியுங் துறைத்திகான் மனிமாலை
குழ்ந்து செய்தான்

நல்லவனி சொல்லுமனி யாளனவன் யாரென்னி
ஏவிலக் கேண்மின்

சொல்லுமனி செய்தொளிரு முறங்கைகரத் தோன்றி
சுகுணத் தோன்றல் [வளர்
கல்லுமரு கக்கவிசெய் பெரியசா மிப்பிள்ளைக்
கவிஞர் கோவே.

K. V. AL. M.
RAMANATHAN CHETTIAR.
"MUTHIAH VILAS"
KOTTAIYUR. (RAMNAD DT.)

—

சிவமயம்.

மதுப்புரைகள்.

சென்னை வார்ச்சித்துறை தமிழ் அமைச்சர்
உயர் திரு. சர். தி. நே. சிவஞானம் பிள்ளையவர்கள்,
Kt. பி.ஏ., எம். எல். சி.

திரு. தே. பேரியசாமிப்பிள்ளையவர்கள் இயற்றியிருக்கும் இந்நான்மனிமாலையைப் பார்வையிட்டேன். சொன்னயமும் பொருணயமும் பொருந்திய பாக்கள் நிறைந்து பொலிவற்றுள்ளன. நூலின் இறுதியில் ஆசிரியர் சைவசித்தாந்த சாரத்தைச் சுருக்கிச் சொல்லியிருப்பது பெரிதும் போற்றத்தக்கது.

மயிலை,
28-2-1926. } 1

தி. நெ. சிவஞானம்.

மும்மணிக் கோவை முதலியோ வன்றியின்நான்
மெய்ம்மணி மாலை மிலைகுருவோ—தம்மில்
தமதர மெண்ணின் நமதரமே யென்னில்
எமதளவன் றிங்து வியல்.

திருவாவடிதுறை யாதினத்து
பேரியழகை

ஸ்ரீமத் சுப்பிரமணியத்தம்பிரான் சாமிகள்.
புலமலி முனிவர் சூழ்தருங் துறைசைப்
புண்ணிய மரங்கர் வாழும்
நலமலி நமச்சி வாயதே சிகர்க்கு.
நான்மணி மாலைப்பான் றணிந்தான்
குலமலி கல்விக் கிளையிலான் சுதூண்
கூர்த்தமா மதியின அுறையூர்த்
தலமதில் வாழும் பெரியசா மிப்பேர்
ஷசவசித் தாந்தன்வா மியவே.

ஸ்ரீமெய்கண்ட சாத்திரப்பிரசாரகர்
வண்ணக்களஞ்சியம்
ஸ்ரீமத். காஞ்சி நாகலிங்க முனிவர்.

கோவளர் ஞானக் கோமுத்தி நகரிற்
குலவவீற் றிருந்தருள் கொழிக்கும்
சீவளர் பஞ்சாக் கரகுரு முதல்வர்
சேவடி மேவிட நாற்பான்
பாவளர் மாலை பாடிநன் கணிந்தே
பவமறச்சிவ வெரளி படைத்தான்
பூவளர் பெரிய சாமிநாற் கவிதைப் புயலெலும்
புலவரே ரம்மா.

ஸ்ரீவன் ரெண்டரவர்கள் மாணுக்கர்
காலைக்குடி

உயர்திரு. ராம. சோ. சோக்கலிங்கச் செட்டியார் அவர்கள்.

சுத்தாத்து விதசைவ சித்தாந்த சந்மார்க்க
சுகோதய விலாச நிலையே

தூயங்கித் தியவாழ்வு தருவதெனும் வாய்மைமுற்
ரெட்டர்பினுப தேச முறையின்

உய்த்தோர்ந்து பரிபாக ருய்யவா வடுதுறையி
லுலகர்வடி வற்றுவந் தாங்

குணர்த்திவீற் றிருந்தருளி நமகிலா யப்பெயரி
ஞுவ்வண்மை தேற்று சிவனுக்

கத்தாசர் கைம்மாறு புரிவதரி தேனுநன்
றவன்பணிசெய் தேகிடத்தல்

அதுவாமன் னவர்கடமை யெனுஞ்சருதி சிரமேற்கொ
ளன்புநிறை யின்ப ஜீலன்

சித்தாந்த நிலைதேற்று பெரியசா மிச்செம்மல்
செப்புமச் சிவப்ரிரான் றன்

திருவடியி லீனியநான் மணிமாலை யணிபெருந்
திருப்பணி விளக்கி னனே.

நாகை நீலலோசனிப் பத்திராசிரியர்
உயர்திரு. ஜி. சதாசிவம் பிள்ளை அவர்கள்.

சீராருஞ் செங்கமல வெண்கமலத் தேவியர்கள்
திருநடஞ்செய்

பேராரும் பெருஞ்சபையா மாவடுதண் உறையுறையும்
பெரிய பெம்மான்

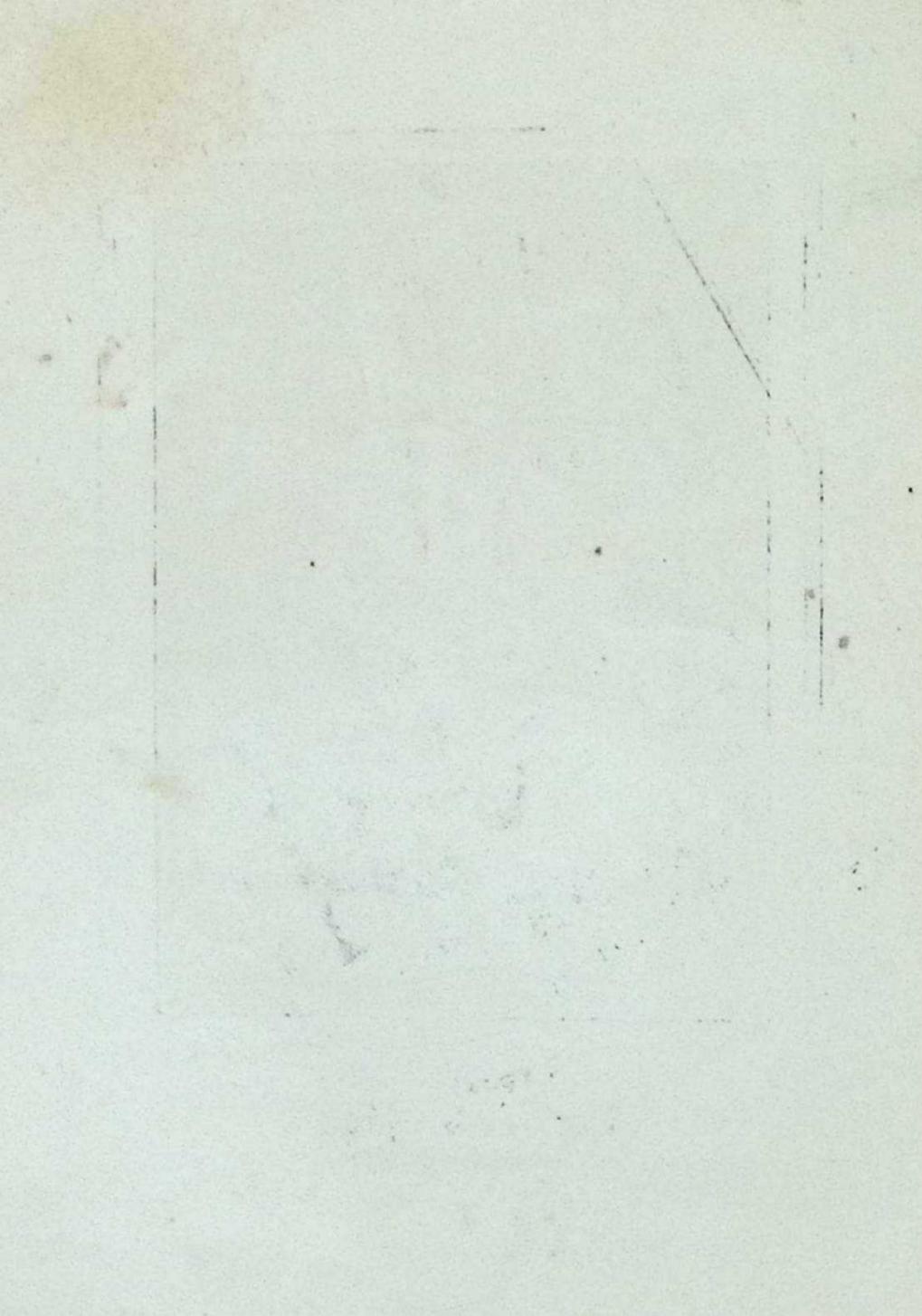
ஏராருங் குருபஞ்சாக் காதேவ னினையடிக்கே
 பென்றும் வாடா
 ஈராரும் நான்மணிமா லிகைகுட்டி யுய்ந்தனனன்
 அவல் லீலே
 புத்தமுத்த தினுமினிக்கும் புண்ணியநான் மணிமாலை
 புளைங்கு சாத்தும்
 அத்தகையோன் பாரென்னி இறையூரே யுறையூரா
 யமர்ந்து வாழ்வோன்
 எத்தகைய பெருநாலு மெல்லிகன்டோன் முப்பொருளி
 னியல்புங் தெர்ந்தோன்
 வித்துவ சிகாமணிநம் பெரியசா மிப்பெயர்கொள்
 மேன்னம் போனே

சென்னை பச்சையப்பன் கல்லூரி,
 தலைமைத் தமிழ் ஆசிரியர்,
 உயர்த்திரு. மணி. திருநாவுக்கரசு முதலியார் அவர்கள்.

அருமையிது மாவடுநற் றுறைநமச்சி வாயகுரு
 வடிகள் போற்றிப்
 பெருமைசெறி நான்மணிமா லைபெனுநாற் சுவைததும்பப்
 பெரிய சாமி
 இருமையுறு புகழுடையா னியற்றியெமக் கின்பளித்தா
 னிவங்கி ரெங்குக்
 திருமருவி நாடோறஞ் செம்மையுட நெளிர்ந்தினிது
 சிறக்க மன்னே.

திருக்கலாய பரம்பரை திருவாவுதிதழையாதன
 சத்தாந்துவிச சித்தாந்த ஹானபீடாருட
ஸ்ரீ நமசிவாயழர்த்தி

— சூதா ரீதை விடுதலை —

ஸ்வமயம்.

திருச்சிற்றம்பலம்.

திருவாவடுதுறையாதீனம்

ஸ்ரீ நமச்சிவாயமுர்த்திகள்
நான்மணி மாவஸ்.

விநாயகர் காப்பு.

மலர்தலை யுலகத் துயிரெலா மின்ப
வாழ்வற வயங்குமுத் தமிழ்நா
வலர்புகழ் திருவா வடுதுறை யகத்து

மன்னிவீற் றிருந்தருள் கொழிக்கு
மலர்கதிர் பஞ்சாக் கரகுரு விருதாட
கணிபெறு நான்மணி மாலை

சொலவல் நலக்கொள் வாமெரா சோட்டுத்
தும்பியா நம்பிதா ணம்பி.

பஞ்சமுர்த்திகள் துதி.

பொற்பொதுவி எடம்புரியும் பூரணர்பூம் பதம்போற்றி
புவன மீன்ற
சிற்பணாசே வடிபோற்றி சிவப்பிரகா சக்களிற்றின்
திருத்தாள் போற்றி
வெற்பமரும் வடிவேற்கை வித்தகமுத் தையர்கழல்
விரிஞ்சம் போற்றி
தற்பரன்றுள் பெறத்தாதை தாளொறிந்த சண்டேசர்
சரணம் போற்றி

சமயத்துருமணிகள் துதி.

விழவாரும் வேலுபுர வேதியர்தங் குலமணிதன்
மென்றூள் போற்றி
உழவாரப் படைக்கரத்தெ மொப்பிலா வாகிச
ரொளிர்தாள் போற்றி
மழவாரும் பேரன்பின் வந்தெமையாள் வன்றெண்டர்
மலர்த்தாள் போற்றி
முழவாரும் பெருஞ்சிறப்பின் முதுவாத ஓர்ப்பெருமான்
மொய்தாள் போற்றி

சந்தானத்துருமணிகள் துதி

சிவஞான போதமருள் திருவெண்ணைய் மெய்கண்டார்
திருத்தாள் போற்றி
சிவஞான சித்தித்தரு திருத்துறையூ ராணுந்தி
செழுந்தாள் போற்றி

தவஞான நிறைகடங்கூத மறைஞான சம்பந்தர்
சரணம் போற்றி

நவஞானப் பிரகாச நல்குகில்லை யுமாபதியார்
நறுந்தான் போற்றி

அருணமச்சிவாயர், சித்தர் சிவப்பிரகாசர் துதி.

முத்தர்புகழ் திருத்தில்லை முதல்வருமா பதியடிக்கே
வைத்தமனத் தருணமச்சி வாயர்மலர்ப் பதம்போற்றி
இக்தநுவோ டிஞ்ஞான்று மெழின்மறைசை யிருந்திலகுஞ்
தித்தர்சிவப் பிரகாசர் சேவாத்ததா மரைபோற்றி

நேர்முகக்ருமணிகள் துதி

தனித்தலைமைப் பெருங்கருணை யம்பலவா ணக்குருபொற்
சரணம் போற்றி

பனித்தமொழி பனித்தானுஞ் சுப்ரமண்ய தேசிகனுர்
பாதம் போற்றி

மனித்தபவப் பேற்றுஞம் வயத்யவிங்கதேசிகனுர்
மலர்த்தான் போற்றி

இனித்தலைமை கொளத்துறைசைக் கெழுந்தருள்தே
மென்றும் போற்றி

சிகர்கள்பத

திராலிடமாபாடிய கர்த்தர் துதி

அவஞான மதுபற்றி யலையாமே வவனிமிலை
சிவஞான மிதுவென்னத் தெளிவித்துச் சிறியேன்றன்
பவஞானப் பற்றெழுதித்த பரங்கருணைத் தடங்கடலாம்
சிவஞான முனிவர்பிரான் செங்கழுற்பங் கயம்போற்றி

—
சிவமயம்.

நால்.

வேண்பா.

மாமேவி மார்பகத்து மாலவனும் வண்கமலப்
 குமேவு கான்முகத்துப் புத்தேஞ்சு—கோமேவு
 மண்டர்களு மெண்டுறைசை யாணமசி வாயகுரு
 தண்டைமலர்த் தானே சரண்.

நட்டினாக்கலித்துறை.

சரனு கதமென்ற் தாளைடங் தேன்றன் றிோயவெகலு
 மூனு ணவமொழித் தின்பநல் வாழ்வின் முயக்கரவா
 பரனு கமழ்துறை சைப்பதி வாழும்பஞ் சாக்கரமூ
 வரனுக வெஞ்சிலை யான்முனஞ் செற்றரு எாரிபனே.

விருத்தர்.

ஆரண கேற்பு மாகமத் துறைபும்
 ஆப்ந்தொழு கன்பரிற் கூட்டிப்
 கூரண வின்பப் புணரியிற் றினைக்கப்
 புண்ணிய கின்லுளத் தெண்ணிற்
 காரணம் பேறூ வாரேவர் மூல
 காரண கருத்தனீ பன்றே?
 தோரண மாடக் துறைசையம் பதியிற்
 றுலங்குபஞ் சாக்கர குருவே!

(16.)

ஆசிரியப்பா.

குருமொழி குறித்திவ் விருநிலப் பரப்பிற்
காடும் மலையு நாடு நகரமும்

தருவபு பெரிது முருகுமுள் எத்தீர்!

உய்திறம் வேண்டிற் செய்திறங் கேண்மின்,

அதுதான்

நறைசெய்பூம் பழனத் துறைசையம் பதியே

திருப்படை வீடா விருப்புறு ஞான

திவாகர ஞாம சிவாயமெய்க் குருபரன்

திருவருட் டிருமுன் மருவுத லொன்றே,

ஆதவின்

மன்னுவி ரந்நக ரின்னே

உறமுன் னீவிர் பெறுபயன் பெரிதே.

(ஏ)

வேண்பா.

தேசிகசி காமணியாத் தென்னு வடுதுறைவாழ்

மாசிகந்த பேரின்ப வாரிதியே—பேசகின்ற

முக்கூற்றுப் பொய்ச்சமய மூர்க்கருடன் சேர்க்காமல்

அக்கூற்றை வென்மா வருள்.

(ஏ)

கட்டளைக்கலித்துறை.

அருளா வெளைத்தடுத் தாட்கொளி னன்றி யகிலமிசை

மருளா அழலீச் சிறியேனுக் குய்திறம் வாய்ப்பதுண்டோ?

பொருளா அயர்சிவ ஞானமெய்ப் போதப் பொவிவுடைய

தெருளார் துறைசைப்பஞ் சாக்கர தேவ சிரோமணியே! சு

விருந்தம்.

மணிதிகழ் மிடறும் வயக்குமென்டோரும்
வன்னியா ரொண்ணுதல் விழியும்
பணிதிகழ் பூனும் பாற்றிநீற் ரெணியார்
பருத்தே ருகுவமும் படைத்தெம்
பிணிதிகழ் மூல மலவிரு இமித்துன்
பெய்கழ லின்பிரிற் பிணைத்தாய்
அணிதிகழ் துறைசை யைந்தெழுத்தமல
வாற்றுமா ரெண்றறி யேமால்.

(ஏ)

ஆசிரியப்பா.

ஒன்றென் பதியா மன்றென் ஆயிரங்கி
என்றுள மியாடி யன்றுளொ பாசத்
தடையில மத்தடை யடையைஞி யதனுல்
நாற்றிற யேனித் தோற்றமோ ரேழும்
எய்தினை யவற்றுள் செய்தனை நல்வினை
தீவினை யென்ன மேவிரு வினையே
இத்திறத் தெளிய பித்தனீ யெங்கன் ?
இருவினை யொப்பு மருமல பாகமும்
ஒத்துறு மேலாஞ் சத்தினி பாதத்
அத்தமர்க் குரிய முத்தியுற் றிடுதல்

ஆதலின்

திருவடித் தொண்டின் மருவடி யவருக்
கண்பிழைத் துறைத்தியவ் விண்பெளி துறுவைவ
என்றினி துரைத்த வுன்றிரு வாய்மொழி
மறப்பனே? வாவடு துறைப்பெருங் தளியுள்
வாழ்க்குரு நமச்சி வாய!

அடியனீப் புரப்ப துடையநின் சடனே

(அ)

வேண்பா.

கடபடா மென்றுகுதர்க் கம்பேசு மூர்க்கர்

இடமருவா வண்ணமெனை யீர்த்தே—புடவிதனில்
சித்தாந்த சைவானிலை சேர்த்தகுரு தென்றுறைசைக்
கத்தாபஞ் சாக்கரனே காண்.

(கூ)

கட்டளைக்கலீத்துறை.

காண்பாலுங் சாட்சியுங் காண்பொரு ஞம்மறக் காசினியிற்
பூண்பா யருளை யெனப்புகன் றண்டனன் போதனின்ப
மாண்பார் தருதிரு வாவடு தண்டுறை மாநகரிற்
சேண்பார் தொழுவமர் பஞ்சாக் கரமன் திருவுளமே. (இ)

விருத்தம்.

திருவருண் மணமார் துறைசையம் பதியிற்

றிகமும்பஞ் சாக்கர ஞான

குருபர னிருகால் குடந்தம்பட் டொருகால்

கோதிலா மாதவப் பெரியார்

மருவரும் பராமா னந்தவாழ் ஏறுவர்
 மதியொடு விதியிலாச் சிறியர்
 இருஷினைக் கீடா யெண்ணிலாப் பிறவி
 வெடுத்தெடுத் திறங்கிடு வாரே.

(மக)

ஆசிரியப்பா.

ஏரார் கமலச் சோர் மனையில்
 வீற்றிருந் துலகங் தோற்றுவித் தருஞும்
 நான்முகத் தவாநீ தான்செய் துதவும்
 புன்புலால் கெழுவுமிவ் வெண்புலாம் யாக்கை
 ஆற்றிடு நிற்கு மேற்றிடு மெற்கும்
 நலனில் விணையாய்ப் பலனில் சுமையாய்ப்
 எண்ணிகங் தனவிம் மண்ணைகத் தொழிந்த
 புத்தலர் பொருவன் கைத்திறன் காட்ட
 இற்றைநா எருளப் பெற்றவிவ் வுடலே
 மூலேழ் முறையு மீவாழ் வெய்த
 கோகழி வைகு மாகரு ஜெக்கடல்
 பஞ்சாக் கரா மஞ்சார் குருபரன்
 இருகான் மலர்க்கே யருகா வன்பின்
 மீளா வடிமை பாளே யாகிப்
 பேறுபெறற் குண்மையி ளீறுபட வின்றே,
 ஆதவின்
 சென்றாள் செயற்கரி தன்றெனின் செய்கையி
 னன்றி யிலவா மென்றபரங் தீண்டுறும்

செயற்கரி தென்னு நயத்தகு நன்றியை
மனங்கொடு தினந்தொறு மெம்மை
ஆண்டரு எாண்டகைக் கண்புசெய் குவமே. (கட)

வேண்பா.

அன்புருவங் காட்டியெனை யன் றிரங்கி யாள்கிலையேல்
என்புரிய வல்லே னிழிதகையேன்—பொன்பரவு
மாடமலி தென்றுறைசை வாழ்க்கமசி வாயங்னிற்
ரூட்லைபோற் கூடுநிலை தா. (கஞ)

கட்டளைக்கலீத்துறை.

நிலையா தழியு முடனிலை யென்ன நிலங்கிதிமா
முலையா ரெனுமின முப்பொருள் வேட்டுறு மூடர்மனங்
கலையா ரிறையுயிர் பந்தமென் முப்பொருள் காமுறுமோ
தலையா லமரர் தொழுமா வடுதுறைச் சற்குருவே. (கச)
விருத்தம்.

சன்மார்க்கஞ் சகமார்க்கஞ் சற்புத்ர மார்க்கம்
தாதமார்க் கம்மென்னச் சாற்றுசதுர்ப் பாத
நன்மார்க்கத் தொருமார்க்க மும்மறியா தந்தோ!
ஞாலம்பேய்த் தேர்பிரம நாமேயா மென்னுங்
துன்மார்க்கத் துரிசருன்றன் சுத்தாத்து விதமெய்ச்
சுத்தநிலை காண்குவரோ? துரியங்கிலைச் சுடரே!
பன்மார்க்கத் தரும்பரவும் பளகில்வளத் துறைசைப்
பஞ்சாக் கரக்குருவாம் பகர்கருணைக் கடலே! (கடு)

ஆசிரியப்பா.

கடலுடை யுடுத்த யுடவிமா மகட்கு
 முகமெனப் பொலிவது திகழ்சோ ணே
 அத்திரு மகலுதல் வைத்திட திலதம்
 மாகளீர் சோலீக் கோகழி நகரே
 முத்தலம் புகழு வத்தலத் தமரும்
 நமகிவா யப்பெய ராமகிவா தித்தனே
 தேசிக ரௌவர்க்கு மாகிரோ மனியே
 குருமொழி யென்ன வருமொழி யெவைக்குஞ்
 தாய்மொழி யவன்றிரு வாய்மொழி யொன்றே
 அம்மொழி பெற்ற செம்மனச் செல்வர்
 திலமுஞ் சிருங் கோலமுங் குணமும்
 அருளு மன்புங் தெருளுங் தீரமும்
 கல்விப் பெருக்கமும் வெல்புல மாட்சியும்
 ஏனைய பிறவு மியம்ப
 மாலயன் றமக்கு மேலுவ தன்றே.

(கச)

வெண்பா.

அன்றேயென் னுக்கைபொரு ளாருயிரும் யாமுடைய
 மென்றேற்றுன் வாளா விருப்பனே—என்றேனும்
 என்னருகெய் தேல்கடுவ விதோபார் தென்றுறைசை
 மன்னமசி வாய்குர வன்.

(கன)

கட்டளைக்கலீத்துறை.

வன்ம மிகுத்த சொடுபெனத் தேன்செய் மறவினையுள்
தன்மனத் தொன்றுங் கொளாதெனி வந்தென் றலையின்மிசை
பொன்மலர்ப் பாதம் பொருத்தவுங் கோழுத்திப் போதகுரு
வின்மய மென்மயஞ் சின்மய மாசிய தென்மயமே. (கஅ)

விருத்தம்.

எனையுங் காட்டா திறைபாய் நிறையும்
உளையுங் காட்டா துறுபா சமொரு
தலையுங் காட்டாத் தகைகொள் வகையென்
புஜையுங் துறைசைப் புநிதா கானே! (கசு)

ஆசிரியப்பா.

கரமலர் பொருந்தும் விரணிரை சின்முத்
திறையினைக் காட்டிப் பரமுயர் பந்தம்
முத்தி யென்ன வித்திறம் யாவும்
அன்று மென்று முன்றிரு வாயாற்
சொல்லா மன்னீ சொல்லினை சொல்லுவை
ஆவடு துறையென் மாவள நகரில் .
மருவிப கருணை யொருகுரு ராய
பாதுவே யுயர்சில ஞான போதப்
புத்தக மொருகை வைத்ததென் னென்னில்,
வித்தகத் திறஞ்சா அத்தம வந்தால்

அமைப்பிற வாய சமைக்க கணக்கர்
 கைப்படிற் ரமது பொய்ப்படு கருத்திற்
 கேற்றவா நெல்லா மாற்றியுங் கூட்டியுங்
 திருத்துவ ரென்னுங் கருத்தினு லென்னில்,
 ஆக்குங் தொழிலின் மீக்கூர்ங் துடைய
 நான்முகத் தொருமன் றுன்மகிழ்ஞ் தீன்ற
 சனகரா தியரு முனையலா திறையும்
 அறிவரு மாண்பிற் செறிபொருட் சிவணி
 மன்னிய சிறப்பி னங்நாற்
 கருகரோ வவர்பா ரொருவரு மிலரே.

(உட)

வேண்பா.

இலைபென் றிரப்பார்க் கிருவகைய வாழ்வுங்
 தலைபன்பிற் றந்தருளுங் தானு—கலையார்
 திருவா வடுதுறைவாழ் சிர்நமசி வாய
 குருவாகு மென்றுளமே கொள்.

(உக)

கட்டினாக்கலித்துறை.

கொள்ளோக் கதிர்மணிக் கோபுரம் வாய்க்கொளிர் கோகழிவாய்
 வள்ளற் குரவனெம் பஞ்சாக் கரசிவ மாமணியை
 உள்ளக் கிழியிற் பொதிவித் துடைய வறுவர்க்கல்லாற்
 கள்ளப் பவஞ்சக் கொடுந்துயர் வெள்ளங்கடப்பரிதே. ॥१॥

விருத்தம்.

கடலுறைர் புடவியின்மண் ககனார ஸினையளங்து
கணித்துக் காறுங்

கிடனுளவா மெனிலுமென்றன் சென்மவகை தொகை
திறனிங் குண்டோ ?

[தேருங்

மடனைழித்தென் மனத்தளியின் வதிதருங்கோ கழிநமசி
வாய் ஞானச்

சடருடைய தினகரனே ! தொண்டனினி யண்டுபவந்
தொலைத்தாள் வாயே.

(உங்)

ஆசிரியப்பா.

தாழ்வினிற் றளர்வும் வாழ்வினின் மகிழ்வுந்
துன்னு திவையா முன்னாள் முயன்ற
தீவிளைத் திறனுங் தூவிளைத் தொடர்பும்
தரவரு மென்ன வொருமனப் பட்ட
அன்பரன் பிற்குவங் தின்புற வியற்றுவம்
அல்லா தும்போற் பொல்லாப் புலைத்தொழில்
வல்லார் சிவனெறி கல்லாக் கயவர்க்
கருள்கில மென்னி லொருமொழி யடியேன்
விள்ளுவன் கேட்டி மூள்ளியஞ் செடிக்கும்
திருவருள் புரிந்த வொருபெரு மரபு
கின்னதே யன்றிப் பின்னைவே றுளதோ ?

ஆதலா ஸமராகு காதலாற் கைகுவித்
 தேத்துறுஞ் சீர்கூர் தேத்துளிப் பொதும்பர்
 குழ்தருந் துறைசை வாழ்க்குரு ராய!
 உன்றிருச் சமுகத் துற்ற
 புண்றலைச் சிறியேற் புரப்பது முறையே. (உச)

வெண்பா.

முறிபெற்றுக் காட்டினின்பான் முத்திபெறப் பெற்றுன்
 குறிசாம்பான் பத்தினிலை கூடேன்—சிறியனேன்
 பஞ்சாக் கரதேவ பண்டிதனின் கோகழியே
 தஞ்சாவேற் கின்பானிலை தா. (உடு)

கட்டணாக்கலித்துறை.

தாயிலு நீயினி யாயென் றணர்ந்துன் சரவினையே
 நாயிலு நாயனை யேனிறு கப்பற்றி நம்பிவங்கே
 மேயின னுலிப் பிடிவிட் டகல்கிளன் மெய்யிதுவாம்
 காயினைத் தாங்கும் பொழிலா வடுதுறைக் கற்பகமே. (உச)

விருத்தம்.

கற்பனைக் கவிகமழ் காவி யக்கலை
 அற்பனைக் கோகழி யார்பஞ் சாக்கர
 சிற்பர னுண்டுமெய் கண்ட சீர்க்கலை
 விற்பனைத் துற்பவம் வீட்டி னுன்றோ. (உங)

ஆசிரியப்பா.

அரவிறை சுடிகைப் பரவைமா ஞாலத்
 தீரிரு தோற்றத் தோரெழு பிறப்புள்
 பகுத்துணை ருங்கிற மிகுத்துள தாதவின்
 மனிதப் பிறப்பே யினிதினி தென்றும்
 சொற்படு மனைய வற்பவங் தானும்
 செய்தவா மில்லார்க் கெய்தரி தென்றும்
 அடுத்துள வவ்வுட லெடுத்தன ரியாரும்
 மனமொழி மெய்யாற் றினங்தொறுங் தினங்தொறும்
 ஜூவகைச் சுத்தியுஞ் செய்வகை செய்து
 முழுமுதற் பொருளை வழிபடற் கென்றும்
 மொழிகுவ ரவ்வழி யொழுகுவ ரான்ரேர்
 ஒருகுறை யேனு மருவா தவ்வுடல்
 அடைதரப் பெற்ற கடையனே! வம்ம!
 சுய மெறும்புஞ் சியுஞ் சேவலும்
 புலியும் பூசையு மெலியு மெருதும்
 முசுவும் பசவு மசுவரும் மரவு
 காகமு ஞாண்டுங் காகமுங் கழுகுமென்
 றித்திறத் தெளியவு முத்தியுற் றிடசீர்
 ஓதியு முரைத்து மாதர்தம் மயலாங்
 காதற் கடற்க ஞைதரத் தழுந்தி
 யவர்க்கிதஞ் செய்வான் கவர்மனத் தினஞ்ய

நன்றி தீடி தென்றுணர் கிலாதே
 புன்பொரு டேடியு முன்புவங் தொருவர்
 பசிதவி ரென்றுளக் கசிவட னிரக்கினும்
 பிடியுமீ யாமற் றடியுடற் பேனுபு
 வானுள் பலவும் வீறூக் கியதோர்
 உய்தியில் பாதகக் கைதவ னயிலு
 மும்மல முறுக்கிய செம்மனச் செல்வர்
 தம்முட ஞெருவனு யும்முயர் திருமுன்
 கரதலங் குவித்துப் பரவிடும் பேறு
 துன்னின ஞுதவி னென்னிரு வினையும்
 போக்குவித் துன்றன் பூக்கமழ் பொற்பதத்
 தீறிலா வின்பப் பேறனித் தருள்வையேல்
 இத்திறத் துன்புகழ் முத்தலத் தொளிரும்
 முரசுகண் ஞஞ்சா மொய்ம்பின்
 அரச வனத்தம ராகுட்குரு மணியே!

(ஏ.ஏ.)

வெண்பா.

குருவடிவாய்க் கல்லால் குளிர்தருவார் முக்கட்
 குருவழியிற் கோகழிவாழ் கோமான்—திருவடியைச்
 சந்ததமும் போற்றுசைவ சன்மார்க்க ருக்கருக்கன்
 எந்தத் திசையெழிலு மென்.

(உ.க)

கட்டளைக் கலீத்துறை.

என்னை விளித்துத் தனதரு ஞோக்கி வென துவினை
தன்னை நிகர்செய் துறுமல பாகஞ் சமைத்ததன்மே
வன்னை பதிவுறுத் தாண்டருள் கோகழி யைவரிப்பேர்
மன்னை மறந்து புறந்தொழு வேன்கொலிவ் வையகத்தே.

விருத்தம்.

அகமகப் புறமும் புறப்புறம் புறமென்
றமர்சம யப்பினைக் ககன்றே
நிகரறு சமயா தீதமெய்ந் நிலையை
நீசனேன் பெற்றதென் றரமோ !
தகவுறு மீன்ற தாயினு மினிய
சாமினின் றயவன்றே தரணி
நகவுவேன் செயலென் னுதனே ! துறைசை
நமச்சிவா யாநவ மனியே !

(ஈக)

ஆசிரியப்பா.

நவரசங் ததும்புங் கவிமலர் மாலை
பெருகார் வத்துன் னிருகான் மலர்க்கே
நனவினுங் கனவினு மனவர தமுநான்
சூட்டுமா ஞௌருவரம் வேட்டன னிவ்வரம்
பெற்றிடத் தகுதி யற்றில னென்னில்,
துறைசைமா நகர்வயி னுறையருட் கடலாந்

திரும சிவாப வொருகுரு பரவின்
பெயரொன் தூய வயர்மது வேனு
மென்னுத் தழும்பவோ தென்னு
வொருவர மேனுந் தருதினன் ரெனக்கே.

(ஈ)

வேண்பா.

நன்றார் திருத்துறைசை நாதனூர் நாமமொன்றே
தன்று துறவொருகாற் சாற்றினால்—பொன்றத
ஆனங்க வாழ்வுறமென் ஒகமங்கே ரார்புரிவர்
தானாந் தவவிரதாந் தான்.

(ஈ)

கட்டளைக்கலீத்துறை.

தானெனை முன்படைத் தானெனலுக் தெய்வத் தமிழ்மறையின்
நேரனெனு மின்பத் திருமொழிச் செம்பொரு டேற்றுவிப்பாய்
கோனென வங்கெங் குடிமுழு தாண்டருள் கோகழிவாழ்
வானெனு மெய்கண்ட மன்மர போங்கு மணிவிளக்கே! ()

விருத்தம்.

கேவலத் தொன்று முணர்தரா வண்ணங்
கிடங்தா யேன்றனக் கிரங்கி
மாவலத் துறுமிச் சகலமா கிலையை
வழங்கின மற்றிதி னின்று

நாவலத் தமையுஞ் சுத்தமென் நல்காய் ?

நயிலிது நல்குவார் பிறரோ ?

நாவலத் துறைசைச் சைவகித் தாந்தச்

சுத்தசாட் குண்ணிய பொருளே !

(ஏடு)

ஆசிரியப்பா.

பொருவறு காட்சித் திருமணி மாடத்

தவளவொண் பளிங்கி னுவளகத் தொருதங்

கடிமணக் கொழுந் ருடனுறை மாடவார்

புலனியிற் போக்கிய கலன்பல மறுகின்

எல்லொளி பரப்பலி னல்லிலை யாமெனும்

ஆவடு துறைவயின் மூவுல குந்தொழு

வழுவறு முழுமதிச் செழுமுகத் திருவிழிக்

கடையபாழி யருண்மழை தடையறப் பெருகிட

பவளச் செவ்வாய் தவளக் குறுநகை

முப்பொருள் வைப்பெனு மொப்பரு நாலொரு

காந்தளங் கரதல மேந்துற மற்றோர்

பொன்மலர்க் கரமுயர் சின்முத் திரைகொள

இடக்கால் வலப்பான் முடக்குபு நிமிர்த்தி

கட்டறாத் தெய்து மட்டறு முயிரெலா

மேன்று தரிக்கு நோன்று ளாய

வலப்பத மின்ன வலப்பத மென்ன

காட்டியாங் கினிது நீட்டுபு நிறுத்து

இளக்கதி ரயுதம் விளக்கொரு வடிவற்
 றிருந்தென வருளொளித் திருந்தெழிலின் வடிவின்
 பற்பழி டிகைமிசை பொற்பவீற் றிருந்தே
 புறப்புறச் சமயமுன் மறப்பகை யறவும்
 அரும்பு மலர்காய் விரும்புக் கனியென்
 சரியை முதலாம் விரியுநான் மார்க்கத்
 துப்வகை யொழுகுஞ் சைவமா தவர்கள்
 சிரமிசை குவித்த கரதலத் தினராய்க்
 கழிமகிழ் வறவு மொழியிரு வகைய
 கருணையி னுயர்பே ராண்முறை நடாத்துங்
 திக்கெலாஞ் செறிபுகழ் சக்கர வர்த்தி
 யாய்சிர் கமச்சி வாயமா வள்ளால்
 வின்முன் னுயேன் சொன்முறை யொன்றுல்,

அதுதான்,

பொருவலி படைத்த கருமலப் பகைவன்
 உற்றெ றணைப் புரிசெயல் சொற்றிடத் தரமோ?

அன்றியும்,

அற்றைநாண் முதலெணைப் பற்றுபு னின்றே
 சேண்டெடாழுங் கீர்த்தி யாண்டகை னினையும்
 வின்னடித் தொழும்ப னென்னையுங் தன்னையுங்
 தெரிந்திடா வண்ணங் கரங்துறைங் திடுமே,

ஆதவின்,

மலவய மாற்றிடிங் விலவுல கத்தில்
உடையான் வூபமோ வுடைப்பொருள்
என்றிட வெளிய்ன நன்றேற் பதுவே.

(ஈசு)

வேண்டா.

நகர மகரமென நண்ணுமலம் போக்கி
வகர மெனுமருளான் மண்ணில்—யகரமெனு
நாயேன் சிகாமெனி னற்றுள்சே ரப்புரிவாய்
ஆயேநே ருந்துறைசை யாய்.

(ஈஞ)

கட்டளைக் கலித்துறை

ஆய்வா கொருசிலர் முப்பொரு ஞண்மையை யாக்கொருசார்
காய்வார் மயல்சில ராணந்த பேஷக் கடலகத்தே
தோய்வார் சிலர்சிலர் தொண்டு ஏசம் துபயத் துணிவுடனே
யய்வார் துறைசைப்பஞ் சாக்கா தேவ வெழின்மடத்தே (ஈஅ)

விருத்தம்.

தேசிக மணியே துறைசையம் பகவாழ்
செல்வமீம் சீவனு மெனக்கே
பேசிடு மலம்வியா பகமதொ வன்றிப்
பிறவியாப் பியங்கொலோ வென்றேற்
காசிலவ் விரண்டு மன்றது வகற்ற
வகண்றிடும் வியாத்தியே பென்னப்
பேசினை யின்னும் பெயர்த்திடா யென்னிற்
பின்னையார் பெயர்க்கவல் லாரே.

(ஈசு)

ஆசிரியப்பா.

ஆர்மதி யரவ ஸிர்புனை வேணி
 அழலுமிழ் நுதல்ஷியிரி மழைநிகர் கறைக்களன்
 மான்மழுக் கரதலம் பான்மகிழ் பான்மொழி
 நவிலிவை நித்துச் சிவமுதற் பொருள்யாம்
 திருவரு எதனுற் குருவரு மருவினம்
 அன்பாி யஞ்சலை யுன்பணி யுவந்தேம்.—கண்டு
 வருகென வருகினி விருவென விருத்தி
 அளவினூள் முயன்றுங் துளவினூன் காணுப
 பொன்றிகழ் பூம்பத மென்றலை சூட்டுப
 பரமுயிர் பந்தமென் றரைசெயு மின்ன
 முப்பொரு ஞன்மை செப்புவங் கேளென
 பரமெனல் யாமே விரவுயிர் நியே
 பந்தமெ னப்படும் பின்திய வதுதான்
 நின்னைப் பிணித்துறு மன்னிருட் கட்டே.—இவற்றுள்
 பதியிறை பரஞ்சிவா முதற்பல பெயருடன்.—யாமே
 நித்திய நின்மல ஸிர்விகா ரம்பரம்
 ஸிர்க்குண விச்சல நிரஞ்சன நிராமயம்
 சத்தஞ் சதந்தரங் தொலைவில் வியாபகம்
 ஏகம் முதன்மை யின்பநிர் விடயம்
 சர்வஞ் ஞுத்துவஞ் சர்வகர்த் திருத்துவம்
 சத்துவம் ஞானங் தத்துவா தீதமென
 றிவைமுதற் பலவா நவையறு மியல்பினம்.—இனியே

அனுவயிர் சீவ னன்மா புற்கலன்
 பசுவிய மானன்மு னிசைபல பெயருடன்.—நீதான்
 என்றுதொட் டியாமுள மன்றுதொட் டுனையாய்
 மலத்தடை யுடையையாய் வல்வினைக் கீடாய்
 எண்ணிலாப் பிறவி யெடுத்தெடுத் தெய்ப்பையாய்
 சிற்றறி வோடு சிறுதொழி அடையையாய்
 எண்ணிறங் தனையாய் நண்ணும்வியா பகமாய்
 தன்வய மில்லையாய் தலைவர்ன யுடையையாய்
 அறிவித் தன்றி அறிதிற னிலையாய்
 எப்பொருள் சார்தரு மப்பொரு னேயாம்
 பளிங்கைப் பொருவ விளங்கைமைச் சாரின்
 எம்மியல் புடையையா யம்மலச் சார்புறின்
 அவ்வியல் புடையையா யார்தரு தகைமையின்
 சார்ந்ததன் வண்ணமே யார்ந்தனை யாயும்
 சொல்லிய விவைமுதற் பல்லியல் புடையையால்.—அஞ்றியும்
 பந்தந் தலோமுன் பகர்பெயர் படைத்த
 பாசப் பான்மை பேசுவஞ் சிலவே.—அதுதான்
 ஆஜவங் கன்மம் மாயைமா யேயம்
 திரோதை யென்னத் திகழுமை வகையாய்.—அவற்றுள்
 ஒன்றே யாகி யுறுமுயிர் தோறு
 அனந்தமே யாகி யறிவையுந் தொழிலையும்
 மறைத்திருங் தேநிலை மன்னிய தத்தம்

ஒரை பெல்லையி லொழிந்திடு மனேக
 சத்திக ஞடைத்தாஞ் சடமா ணவமே.—அதான்று
 கன்ம மென்னச் சொன்மல மோவவ்
 வுயிர்கள் மனம்வாக் குடல்மூன் றூனை
 பண்ணிய புண்ணிய பாவமா மிவையும்
 எடுத்தசன் மத்தி வியற்றிடு மேல்வை
 ஆகா மியமா யாருற் பவங்தொறும்
 இன்னன மியற்றிய வன்னவை பக்குவம்
 புணர்வுறங் காறும் புத்திதத் துவத்தின்
 ஆதர வாக வனமை யையிலே
 தங்கிடு ஞான்று சஞ்சித மாயும்
 இனிவரு முடலையு மிவனிது கொண்டு
 துய்த்திடு மின்ப துன்பங் களையும்
 புரிந்து பயனுறும் போது பிராரத்
 தம்மா கீழும்பே ரம்மசார் வறுமே.—அதான்று
 மாயா மலமோ மருவிய விந்து
 மோகினி மானென மூவித மாமால்.—அவற்றுள்
 முன்றுறு மிரண்டு மொழியுநித் தியமே
 உபயத் ததித்தவ் வுபயத் தொடுங்கவின்
 மானெனும் பின்னது தானாநித் தியமே.—அன்றியும்
 சொற்றவம் முன்றுட் சத்தாநித் தியமாய்
 வியாபக மாயரு வம்மாய்ச் சடமாய்

தூயசொல் வடிவுங் துன்பொருள் வடிவும்
 வருமுதற் காரண மாய்மயக் காத்தாய்
 ஆணவ மலத்தார்க் காகமா தியவாய்
 நிலவுறு மசுத்தமே னிகழ்த்துநான் கியலுடன்
 இருமலத் தார்க்கே வியல்தநு வாதிகள்
 சுத்தா சுத்தமாய்த் தோய்ந்து மயக்குஞ்
 செய்வதாய்த் திகழும் பகுதியின் பண்போ
 விந்து மேலாகி விளங்கிட வதன்கீழ்
 தோய்மோ கினியின் தூலபரி ணுமம்
 ஆகியே சகலர்க் கணமதறு வாதியாய்
 அடைந்திட்டான்ம வறிவவாத் தொழிலை
 ஏகதே சுத்தன வென்ன வியற்றி
 மயக்கயே செய்யும் வைந்தவம் விந்தின்
 காரிய மாகிக் கலந்திடு முயிரை
 திரோதையா தென்னச் செப்புங் காலை
 ஆணவங் கன்ம மார்தரு மாயை
 எனுமும் மலங்களை யிருந்தொழிற் படுத்திப்
 பாகம் வருத்தெம் பகரொரு சுத்தியே
 இவையே முப்பொரு ணாணவயி லிலக்கணம்.—இனியே
 ஒருமலத் தாருக் குணர்விற் குணர்வாய்
 இருமலத் தாருக் கேறிவர்ந் தெழுந்தும்
 அருளுவ மும்போ லாமும் மலத்தார்க்

கருள்வா னினைந்தித் திருவரு வும்போல்
 வகித்தெழுங் தருளின மிகுத்தசீர்த் துறைசை
 வைகுவ மென்ற வாய்மையை நானுங்
 கருணையக் கடலே கடையேன
 னினைதொறு முள்ளங் களிபெறு மாமே

(50)

வாழ்த்து

வாழ்க திருக்கைலை வாழ்க திருத்துறைசை
 வாழ்கதிரு மெய்கண்டார் மாமரபு—வாழ்கால
 மெஞ்சாத சைவ மிலங்குமின் னால்வாழ்க
 பஞ்சாக் கரதேவர் பண்பு

“சித்தாந்த சைவப்பிரசாரகர்”

“உறந்தைப் பெருந்தேவனூர்” என்னும்
 உறையூர் தே. பேரியசாமிபிள்ளை
 இயற்றிய

துறைசை ஸ்ரீநாமச்சிவாய தேசிகர் நான்மணி மாலை
 முற்றும்.

